

Hun namen staan gegrift ...

Ludo Guelinckx

Grenssteen, mijlpaal, hoeksteen, gedenksteen ...
Stenen vind je in allerlei soorten en betekenissen.
Een steen kan je dragen, je richting wijzen, je herinneren aan ... Hij kan je grenzen stellen of net verwijzen naar verre einders.

Soms leg je weloverwogen één of enkele stenen op een uitgekozen plaats. Dat zijn merkstenen. Ze geven een grens aan. Soms gaat het om een fysieke grens. Ze markeren de grens tussen wat van mij en wat van jou is. Tussen mijn perceel en het jouwe.

Sommige merkstenen wijzen op de scheiding tussen deze kant en de overkant. Tussen het leven hier en nu en de andere oever. Een grafsteen is zo'n merksteen, een zichtbaar grensteken. Het scheidt dit leven van het andere, het menselijke van het goddelijke. Daarin willen we immers geloven, al is het niet altijd gemakkelijk. Zeker niet als iemand die je erg dierbaar was, net de overtocht heeft gemaakt. Op zo'n moment wordt ons hart soms een grafsteen. We sluiten het verdriet en de pijn in ons op, ver van de buitenwereld. Dergelijke stenen zijn zwaar om dragen. "Wie zal de steen wegrollen, hij is zo zwaar?"

Ook aan mij vraagt Jezus bij het graf van een dierbare:

"Vriend waarom ween je?"

Mijn tranen beletten me om naar morgen te kijken.

Ook mij zegt Jezus dan:

"Ik ben de Weg doorheen de dood naar eeuwig leven!

Hou je dierbare niet krampachtig vast.

In het huis van mijn Vader is immers plaats voor velen."

Open vandaag nog mijn handen,

goede, liefdevolle Vader,

dat ik de herinneringen

aan mijn dierbare niet stukknijp,

maar als een kostbare parel bewaar,

dat ze me helpen geloven

in een hoopvolle toekomst

over de dood heen.

MEER INFO

Op www.vvkbao.be (> inloggen > schoolbeleid > opvoedingsproject > documentatie > bezinningspagina's School+visie) vind je een suggestie om op school de aandacht voor overledenen te symboliseren.